

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 7.

Udgivet 3die April.

1883.

Brugsregler

17 Marts.

for Romsdals Bygdealmenning, vedtagne af Almenningsbestyrelsen den 29de November 1882 og approberede af det Kongelige Finants- og Tolbdepartement den 17de Marts 1883.

A. Angaaende Bestyrelsen.

§ 1. Romsdals Bygdealmenning bestyres af den ifølge Lov af 12te Oktober 1857 dannede Almenningsbestyrelse, der bestaar af Præstegjeldets Ordforer og Formænd. Almenningsbestyrelsen assisteres af 2 Almenningsforstandere, der vælges af Kommunebestyrelsen paa 4 Aars Funktionstid dog saaledes, at den ene gaar ud første Gang efter 2 Aars Tjeneste.

§ 2. Bestyrelsen antager en Skovforvalter og 2 eller 3 Skovvogtere til at forestaa Skovdriften og føre specielt Ophyn med Skoven. Vigeledes antages en Regnskabsfører, der har at besørge Almenningens Indtægter i rette Tid indkrævede eller indbrævede.

§ 3. En Gang hver Sommer udfører en af Bestyrelsens Medlemmer i Forening med Skovforvalteren og en af Almenningsforstanderne en Besigtigelse af de forskjellige Hugststrækninger samt af en saa stor Del af samtlige i Bygdealmeningen liggende Pladse og Sætre, at alle i Løbet af 4 Aar blive besigtigede.

§ 4. Forsaavidt Almenningsskassens Indtægter ikke medgaa til Ophynets Lønninger, har Bestyrelsen Ret til deraf at anvende, hvad den finder fornødent i Almenningens Anliggender, f. Ex. til Flodbargjørelse af Elve, Istandsættelse af Winterveie eller lignende.

B. Angaaende Benyttelsen.

§ 5. Den nærmest Bygden liggende Del af Almenningen bliver herefter at frede for al Slags Hugst med Undtagelse af, hvad der efter Almenningsbestyrelsens specielle Bestemmelse bliver udvist, f. Ex. som Fattigunderstøttelse til værdige Trængende efter Fattigkommissionens Forslag. Denne Strækningss yderste Grændse

17 Marts. er en Linie fra Nygaard over Brændhaugen og Dijkstraet til Søenden, videre over Gunnildberget, Storhaugen og Kjeruli samt over Gammelsæteren til det Punkt i Prestmarkens Grændse, hvor den ophugne Linie begynder. Fra dette Punkt følger Linien Prestmarkens Grændse til sammes nordøstlige Hjørne, hvorfra den fortsætter til Jutsæterbroen over Svartelven og videre følger Elven til Sildkjendsbækøjet.

Fra sidstnævnte Punkt gaar Linien til Røset i Løitens Grændselinie ved Skallbergseteren.

§ 6. Hugst af Brændeved maa herefter alene foregaa fra 1ste Juni til 15de Juli og Hugst af Tømmer og andet Virke fra 15de September til 15de November. Enhver Vedhugst skal være renset og Veden reist inden 1ste Oktober; i modsat Fald sker dette — ligesom ogsaa da den fremtidige Vedhugst kun bliver besørget ved Opsynet — paa Bedkommendes Regning.

§ 7. Inden 15de Mai har enhver i Almenningen brugsberettiget Gaardbruger for sig selv saavel som for sine Husmænd enten til Regnskabsføreren, Skovforvalteren eller Skovbogterne at indsende Fortegnelse over de for Aaret fornødne Træmaterialier. Almenningsbestyrelsen gennemgaaer de indsendte Forlangender, og forsaavidt det antages, at nogen har forlangt mere, end han til sit Forbrug nødvendig behøver, reducerer Bestyrelsen de forlangte Kvanta efter bedste Skøn. Bestyrelsen kan ligeledes indstrænke eller aldeles nægte Benyttelsen af Materialier, der ere til særegen Skade for Skoven.

Undlader nogen brugsberettiget inden den anførte Tidsfrist at gjøre ovennævnte Anmeldelse, er han forpligtet til at betale dobbelt Skovleie for Brændeved og for alt andet Materiale $\frac{1}{4}$ mere i Skovleie end i § 14 er anført.

Efter 1ste August modtages ingensomhelst Anmeldelse.

De brugsberettigede, der maatte staa til Rest for det næstsidste eller tidligere Aar med Skovleie, ville ikke blive tilstaaede Udvisning, for Betaling er erlagt for det resterende Beløb.

§ 8. Den i Almenningen værende Tørskov samt Vindfald og Top, der er tjenlig til Brænde eller andet Brug, skal fortrinnsvis afbenyttes. Hugsterne begynde i de til Fredningslinien nærmest grændsende Strøg, saaledes at det nærmest Bygden forefindendes tjenlige Materiale afbenyttes, førend det fjernere angribes. Skovforvalteren eller Skovbogterne anviser, hvor enhver Hugst skal udføres. Om ønskes, kan den brugsberettigede selv for egen Regning besørge sin Hugst saavel af Ved som af Tømmer tilligemed Stublunning af det sidste; al Hugst af Gjerdefang etc. bliver derimod at besørge ved Opsynet for Eierne, der dog ogsaa kan faa al sin Hugst tilligemed Stublunning besørget af Opsynet mod at tilbagebetale de forvoldte Omkostninger til Almenningens Kassierer.

Sveigtagning er strengt forbudt. Stikkommeret hjemføres og

oparbejdes paa Gaarden; ifald ikke den opgivne Anvendelse finder 17 Marts. Sted, vil lignende Materiale blive nægtet Vedkommende for Fremtiden.

§ 9. De brugsberettigede er pligtige at udføre en Hugst paa det Sted og paa den Maade, som angives af Skovopshyret, navnlig maa Trærne ikke sælbes uden samtidig at blive fuldstændig oparbejdede for sin Bestemmelse, ligesom enhver Hugger skal forsyne det huggede Birke med Eierens Mærke samt strax flinde og oplægge til Brændebed det Affald, som maatte falde ved Hugsten.

§ 10. Til Sagtømmer skal Trærne udnyttes til 18 Centimeter paa 5 Meters Stokke, saafremt ikke Toppen fordelagtigere kan benyttes til Høstømmer.

§ 11. Det huggede Birke hjemføres af Eieren snarest muligt; bliver det liggende i 2 Vintre uden at bringes til Eierens Hjem, til Sagbrug, til flødbare Vassdrag eller overhovedet til sit Bestemmelsessted, sælges Materialerne til Indtægt for Almenningskassen, og den skyldige forfalder i Mulktaansvar efter Kriminalloven i Genhold til Lov om Almenningsskove af 12te Oktober 1857 § 10.

§ 12. Til Tilvirkning af Kul og Tjære udfordres skriftlig Tilladelse fra Almenningbestyrelsen. Hugst og Brændplads anvises af Skovopshyret i Regelen af de fra Bygden fjerneste Strøg af Almenningen.

Ufsarkning af friske Trær maa ikke finde Sted, medmindre Trærne efter Udvisning af Skovopshyret alligevel nedfældes til andet Brug.

§ 13. Dersom Bygninger, hvortil Materialet ikke bevislig er taget i Eiendomsstof, eller andet Træværk, hentet fra Almenningen, afhændes udenfor Bygden, har Sælgeren at erstatte Almenningsskassen det solgte Værdi og hjemfalder desuden til Mulkst efter Kriminalloven.

Til Winterboliger er det ikke tilladt at anvende Sætre, ligesom det er forbudt at bebygge Sætervolde til andet Brug end til Sæterens Behov.

§ 14. De for de brugsberettigede i Almenningen hugne Materialier betales med følgende Priser:

Sagtømmer af Furu pr. Tylbt (4.40—5.00 Meter lang)	Kr.	1.00
Do. " — " — (5.65—6.25 — —)	"	1.20
Do. " Gran " — (4.40—5.00 — —)	"	0.60
Do. " — " — (5.65—6.25 — —)	"	0.80
Stiftømmer pr. Tylbt	"	1.00
Høstømmer til og med 6.25 Meters Længde	"	0.40
Do. ——— 7.50 — —	"	0.60
Do. ——— 8.80 — —	"	0.80
Do. ——— 10.00 — —	"	1.20
Do. over 10.00 — —	"	1.60
Stor pr. Ørtflag (360 Stkr.)	"	1.20

17 Marts. Skived pr. Ørtlag (280 Stfr.)	Kr. 1.00
Rajer " 100 Stfr.	" 2.00
Klafer " 100 —	" 1.00
Stifter (af Tømmeraffald) pr. 1000	" 0.10
Skindved (2.80 m. lang og 75 cm. paa Kant) pr. Læs	" 0.10
Andre Materialier i Forhold hertil.	

Betalingen erlægges forstkommende 1ste April, efterat Hugsten er udført. I Mangel af rigtig Betaling forbeholdes Bestyrelsen Ret efter § 31 i Lov om Skovvæsenet af 22 Juni 1863.

§ 15. Enhver Hugst i Skoven, der ikke er foretaget af nogen i Almenningen brugsberettiget, eller som er foretaget uden Udvisning, ansees for ulovlig. Materialier, der af Opsynet ansees ulovlig tilvirkede, paaslaaes Almenningens Mærkeog, og maa senere ikke bortføres af vedkommende Avirker, hvorimod de af Bestyrelsen kunne sælges til Indtagt for Almenningsskassen.

§ 16. I Tilfælde af Tvist mellem Opsynet og de brugsberettigede, vil Bestyrelsen paa Vedkommendes Forlangende afgjøre Sagen.

§ 17. Overtrædelse af ovenanførte Regler vil Bestyrelsen fordre paataalt ved det offentlige overensstemmende med ovennævnte Lov om Almenningsskove.

§ 18. Disse Bestemmelser træde i Kraft fra 1ste Oktober 1882, fra hvilken Tid de ældre Bestemmelser for Almenningen opføre at være gjældende.

Udgiver: E. R. Bæzmann.

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri.